

Ime Mokronog se je prvotno nanašalo na grad in cerkev sv. Petra v današnjem Gorenjem Mokronogu. V staroslovanskem obdobju so tam častili božanstvo neba, ki je med drugim skrbelo tudi za dež. Vdolbine v skalah, ki jih ljudje razlagajo kot odtise božje noge, so poznane širom po svetu. Voda iz vdolbine velja za čudodelno. Na takih mestih so pogosto gradili cerkve; krščanska zamenjava za nebesnega boga je večkrat sv. Peter. Tudi cerkev sv. Petra v Gorenjem Mokronogu je sezidana na skali. Zelo verjetna je misel, da je bila na tej skali nekoč vdolbina v obliki stopala, ki jo je napolnjevala mokrota. V njej so ljudje lahko videli sled boga Mokronoga, ki jim je nosil dež in življenje.

Skoraj vsa besedja povezujejo ime trga z mokrimi nogami. Tako poslušamo, da se je nekoč pripeljal v kraj nek modrokrvnež in iz kočije stopil naravnost v blato. "Na, pa sem Nassenfussar!", se mu je prav iz srca izvilo. Domačinom se je vse skupaj videlo in slišalo tako imenitno, da so se še sami proglasili za mokronogce, odtis gospodovega levega podplata, ki je prvo stopilo v blato, pa shranili kar v svoj grb. Drugje se sliši, da je Mokronog dobil ime po prijaznih škratih Mokronočih, ki obiskujejo otroštva domačinov in tam špičijo svoje prikupnosti. Že res, da so nevidni, ne morejo pa prikriti odtisov svojih podplato, saj prihajajo z močvirnatih Lošč in so njihove noge nujno mokre. Slavni Valvasor, dr. Kelemina in tudi mokronoški rojak Ivan Šašelj, folklorist in etnograf, so za krstnega botra sumili povodnega moža oziroma močvirno babo.

Zelo drugače pa je iskanje mokronoškega krstnega lista zastavil dr. Hinko Heferle, mokronoški zdravnik. Kraj leži v tatišju južnega roba Mirnske doline. S treh strani ga varujejo poraščeni griči. Že sam prostor, v katerem je naselje vgnezdano, je bil za prve slovanske prišleke več kot prijazno zatišje. In ker je v davni slovščini beseda makromnovo menda pomenila zatišje, je čisto možno, da so tudi kraj, ko so se udomili v njem, poimenovali tako. Najprej Makromnovo, ki se je potem v ponvi časa pretalilo v Makromnov-Makronov-Makronog-Mokronog.

Kakorkoli že, Mokronog je že dolgo Mokronog in že najmanj od leta 1279 trg. Tako je zapisano na pergamentni listini, ki je shranjena v Celovcu.

kraj
s tisočletno zgodovino

MOKRONOG

VINSKE CESTE:

- Mokronog-Priča -Trebčno-Češnjice ...
- Mokronog-Sveti Vrh (odcep Spečno) - Malkovec-Bojnik
- Mokronog-Sentrupert-Hom ali Okrog

VINSKA PEŠPOT:

- Mokronog-Skrovnik-Kaplja vas-Tržiče-Malkovec ali Gaberje

POHODNI POTI:

- Mokronog-Debene
- Vorančeva pot: Mokronog-Sveti Vrh-Malkovec-Pijana gora

ROMARSKA POT:

- Žalostna gora

SEJMI:

vsako tretjo soboto v mesecu

v objemu
TEMENICE in MIRNE

Turistično informacijski center Trebnje

Baragov trg 1, 8210 Trebnje, tel/fax: 068 44 717, e-pošta: tuc_trebnje@slo.net

izdala in založila KS Mokronog, zasnova in fotografija: STUDIO 5 Mirna, ilustracija: Jelka Godec Schmidt, besedilo: dr. Andrej Pleterski, Stane Peček, oblikovanje in realizacija: Borut Dvornik, naklada 5000 izvodov, marec 2000

izdajo so omogočili:

Borut Dvornik, Stane Peček, dr. Andrej Pleterski, KS Mokronog, STUDIO 5 Mirna

Mokronog je staro trško naselje v Mokronoški kotlini, odprto v Mirnsko dolino, in je križišče cest proti Trebnjemu, Sevnici, Trebelnemu in Smarješkim Toplicam. Obdajajo ga gozdna hribovi z vinskimi goricami. Pod njimi na zahodu se dviga slikovita razgledna Žalostna gora.

MOKRONOG

kraj s tisočletno zgodovino

"S čudnimi občutki sem stopal v ta novi dolenski svet. In kot nalašč je ta z vsakim korakom postajal lepši. Ne morem trditi, da se je že mračilo, dasi se je sonce že skrivalo za trebanjskimi hribi, a večerna barva je že legla v dolino. Hribi okoli nje so postajali čudno modri, modrikasta je postajala dolina, polje, livade, gozdovi. Prejšnja podoba kraja

se je neopaženo spremenila in postajala mehka in sanjava. Dolina se je zožila in vse, kar se je prej dozdevalo silno daleč, cerkve, gradovi, zidanice, vasi - vse to se je zdaj zdelo mnogo bliže. Hodil sem morda po najlepših krajih sveta, po krajih, ki so po svoji legi, po svojem modrem nebu in po svojih prečudovitih barvah najlepši na Slovenskem."

Morda se v prvem trenutku res zazdi, da je Prežihov Voranc v svojem potopisu Od Mokronoga do Pijane gore malce prebogato obložil svoje čustvene šparone. Vendar samo dokler ne ujamete ritma. Potem vas pokrajina posrka vase in še sami postanete barva, "mehka in sanjava."

*Dolgo jo potem še nosite v sebi.
In pridete spet!*

kraj s tisočletno zgodovino

MOKRONOG

